

Prejudicinis klausimas

Ar Europos Sąjungos teisei, visų pirma veiksmingumo ir lygiavertiškumo principams, prieštarauja tai, kad būtų taikomos valstybės narės teisės normos, pagal kurias administraciniai arba teisminiai skundai, kuriuos galima paduoti dėl nacionalinės teisės norma grindžiamų administracinių priemonių ir sprendimų, nebegalimi, jeigu Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendime pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį (anksčiau – EB 234 straipsnis) nusprendžiama, kad tam tikra nacionalinės teisės norma pažeidžia Sąjungos teisę, nors kiekvienas suinteresuotas asmuo gali nacionaliniame Konstituciniame Teisme pareikšti ieškinį dėl nacionalinės nuostatos pripažinimo negaliojančia, kai Konstitucinio Teismo sprendimu, priimtu dėl nacionalinio teismo pateikto prejudicinio klausimo, pripažinta, kad ši nacionalinės teisės norma pažeidžia Konstituciją, ir dėl Konstitucinio Teismo sprendimo dėl pripažinimo negaliojančiu, priimto išnagrinėjus šį ieškinį, vėl atveriami galimybė paduoti administracinius ar teisinius skundus dėl administracinių priemonių ir sprendimų, pagrįstų šia negaliojančia pripažinta teisės norma?

2015 m. birželio 5 d. Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Gemeente Woerden*, kita proceso šalis: *Staatssecretaris van Financiën*

(Byla C-267/15)

(2015/C 262/13)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Gemeente Woerden*

Kita kasacinio proceso šalis: *Staatssecretaris van Financiën*

Prejudicinis klausimas

Ar tokiu atveju, koks nagrinėjamas šioje byloje, kai apmokestinamasis asmuo nurodė pastatyti pastatą ir pardavė jį už visų išlaidų nepadengiančią kainą, o pastato pirkėjas perleido tam tikrą šio pastato dalį neatlygintinai naudotis trečiajam asmeniui, apmokestinamasis asmuo turi teisę atskaityti visą PVM, nurodytą sąskaitoje už pastato pastatymą, arba tik šio mokesčio dalį, proporcingą pastato dalims, kurias pirkėjas naudoja ekonominei veiklai vykdyti (šiuo atveju – nuomai už atlygį)?

2015 m. birželio 8 d. Augstākā tiesa (Latvija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje ZS „Ezernieki“/*Lauku atbalsta dienests*

(Byla C-273/15)

(2015/C 262/14)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākā tiesa

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja ir kasatorė: ZS „Ezernieki“

Atsakovė: *Lauku atbalsta dienests*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar su reglamentų Nr. 1257/99⁽¹⁾ ir Nr. 817/2004⁽²⁾ tikslais ir proporcingumo principu suderinamas Reglamento Nr. 817/2004 71 straipsnio 2 dalyje numatytų teisinių pasekmių taikymas, kiek tai susiję su agrarinės aplinkosaugos parama už deklaruotą pradinį plotą, kurio atžvilgiu paramos skyrimo sąlygos buvo tenkinamos penkerius metus?
2. Ar Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnį, siejamą su jos 52 straipsniu, reikia aiškinti taip, kad su jais suderinamas Reglamento Nr. 817/2004 71 straipsnio 2 dalyje numatytų teisinių pasekmių taikymas, kiek tai susiję su agrarinės aplinkosaugos parama už deklaruotą pradinį plotą, kurio atžvilgiu paramos skyrimo sąlygos buvo tenkinamos penkerius metus?
3. Ar Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnį reikia aiškinti taip, kad juo leidžiama nukrypti nuo teisinių pasekmių, kurios pagal reglamentą ir valstybės narės remiantis tuo reglamentu priimtas nuostatas yra privalomos, taikymo, jeigu konkrečiu atveju yra tam tikrų ypatingų aplinkybių, iš kurių matyti, kad atitinkamas apribojimas gali būti neproporcingas?
4. Ar, atsižvelgiant į reglamentų Nr. 1257/99 ir Nr. 817/2004 tikslus ir jų nustatytas valstybių narių diskrecijos ribas, bylą iš esmės nagrinėjantis teismas gali netaikyti visa apimtimi 2010 m. kovo 23 d. Vyriausybės nutarimo Nr. 295 dėl valstybės ir Europos Sąjungos paramos žemės ūkiui ir kaimo plėtrai, susijusios su aplinkos ir kaimo vietovių gerinimu, skyrimo, administravimo ir kontrolės 84 straipsnio, t. y. paramos grąžinimą reglamentuojančios nuostatos, jeigu konkrečiomis aplinkybėmis ją taikant gali būti pažeistas proporcingumo principas, kaip jis aiškinamas valstybės narės teisės sistemoje?

⁽¹⁾ 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ir iš dalies pakeičiantis bei panaikinantį tam tikrus reglamentus (OL L 160, p. 80; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 25 t., p. 391).

⁽²⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 817/2004, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai taikymo taisykles (OL L 153, p. 30; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 46 t., p. 87).

**2015 m. birželio 10 d. Harju Maakohus (Estija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Irina Nikolajeva/OÜ Multi Protect**

(Byla C-280/15)

(2015/C 262/15)

Proceso kalba: estų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Harju Maakohus

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Irina Nikolajeva

Atsakovė: OÜ Multi Protect

Prejudiciniai klausimai

Pateikiami tokie prejudiciniai klausimai dėl 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009⁽¹⁾ dėl Bendrijos prekių ženklų (kodifikuota redakcija) išaiškinimo:

1. Ar Bendrijos prekių ženklų teismas turi priimti 102 straipsnio 1 dalyje numatytą nutarimą ir tuomet, kai ieškovas to neprašo ir bylos šalys neteigia, kad atsakovas po tam tikros dienos praeityje pažeidė arba gali pažeisti Bendrijos prekių ženklą, arba ar yra „ypatinga priežastis“, kaip ji suprantama pagal šios nuostatos pirmą sakinį, kai nepateikiamas atitinkamo turinio reikalavimas ir ši aplinkybė nenurodoma?